

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 15, 2017

Nummer 15, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1725](#) 09-05-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:3719](#) 02-05-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:3708](#) 02-05-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1619](#) 26-04-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1511](#) 25-04-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1106](#) 20-03-2017

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:1909](#) 04-05-2017

Kampense verkrachtingszaak

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:1700](#) 03-05-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:1839](#) 02-05-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:3408](#) 26-04-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:4273](#) 26-04-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:2354](#) 25-04-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:1547](#) 25-04-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:1475](#) 25-04-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:1738](#) 24-04-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:1984](#) 20-04-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:1706](#) 20-04-2017

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:2605](#) 19-04-2017

werkgeefster/X c.s.

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:1729](#) 18-04-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:3122](#) 28-03-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:4448](#) 08-03-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:1759](#) 07-03-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:7660](#) 26-09-2016

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Overijssel](#) 26-04-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Noord-Holland](#) 29-02-2016

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Oost-Brabant](#) 20-04-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Amsterdam](#) 14-04-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 04-05-2017

Rīgas satiksme

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor opzettelijke brandstichting eigen woning en bedreiging van meerdere personen. Immateriële schadevergoeding politieagent toegewezen, omdat hij zich genoodzaakt voelde zijn dienstwapen te gebruiken.

Man wordt veroordeeld voor opzettelijke brandstichting en bedreiging. Meerdere benadeelde partijen hebben zich gevoegd. Betrokkene heeft zich gevoegd voor materiële schade aan de woning en inboedel en immateriële schade voor een bedrag van € 5.090. Slachtoffer 1 heeft zich gevoegd voor schade ontstaan door de bedreiging. Hij vordert € 1.500 aan immateriële schadevergoeding. Dit bedrag wordt geheel door de rechtbank toegewezen met de volgende motivering: 'Slachtoffer 1 is immers door verdachte bedreigd middels het tonen van een mes en is daardoor in een positie gebracht waarin hij zich genoodzaakt zag meerdere malen zijn dienstwapen te gebruiken. Dat dit grote impact op hem heeft gehad blijkt uit zijn aangifte.' Slachtoffer 2 en 3 vorderen ook immateriële schadevergoeding voor bedreiging. Ook dit bedrag wordt door de rechtbank geheel toegewezen (€ 750 per slachtoffer).

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 02-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:1839

Zaaknummer: 08/770272-16 (P)

Rechters: R.M. van Vuure, S. Taalman en E. Leentjes

Advocaten: H.J. Voors

Wetsartikelen: 157 Sr en 285 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor toebrengen zwaar lichamelijk letsel door kapotslaan biljartkeu op hoofd slachtoffer.

De benadeelde partij is door het delict het zicht kwijtgeraakt aan één oog, nu de biljartkeu bij het kapotslaan op het hoofd is afgebroken en een stuk hout in het oog is terechtgekomen. De benadeelde partij vordert € 10.455,76 aan materiële (reiskosten en eigen risico zorgverzekeraar) en immateriële schadevergoeding (€ 10.000). De rechtbank wijst het volledige bedrag toe.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 26-04-2017

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het vervaardigen van pornografische beelden in een kleedhokje van een zwembad. Benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaard, nu niet is vast komen te staan dat sprake is van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 26-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:4273

Zaaknummer: 09/837002-16

Rechters: A.P. Sno, E.C.M. Bouman en E.C. Kole

Advocaten: N. Sprengers

Wetsartikelen: 139b Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging doodslag en toewijzing van zowel materiële als immateriële schadevergoeding.

De benadeelde partij vordert € 22.000 aan immateriële schadevergoeding vanwege een posttraumatische stressstoornis door het handelen van verdachte. Dit gedrag wordt door het hof volledig toegewezen. Een deel van de materiële posten wordt ook toegewezen (ziekenhuisopname en kleding) tot een bedrag van € 736,97.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1619

Zaaknummer: 23-004307-14

Rechters: W.M.C. Tileman, F.M.D. Aardema en M.J.A. Duker

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Schadestaatprocedure. Vordering tot instellen deskundige om folteringen vast te kunnen stellen tijdens gevangenschap op Java.

Eiser stelt slachtoffer te zijn van folteringen die hebben plaatsgevonden op Java in 1947 door Nederlandse militairen. Hij verzoekt de rechtbank een deskundige aan te stellen om te vast te stellen dat zijn littekens afkomstig zijn van de folteringen. De rechtbank verwijst de zaak naar de rol.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 08-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:4448

Zaaknummer: C-09-483033-HA ZA 15-201

Rechters: L. Alwin, M.J. Alt-van Endt en D.R. Glass

Advocaten: L. Zegveld en G.J.H. Houtzagers

RECHTSPRAAK

Staatsaansprakelijkheid. Openbaar Ministerie en Raad voor de Kinderbescherming hebben onrechtmatig gehandeld door nalaten onderzoeken pedoseksuele achtergrond vader van kind appellante. Staat wordt veroordeeld tot betaling materiële en immateriële schade.

Appellante is getrouwd geweest met de vader van het kind. Appellante en vader zijn in 2010 gescheiden en appellante heeft eenhoofdig gezag gekregen. Dit is later veranderd naar eenhoofdig gezag voor de vader. Appellante maakt zich zorgen over het welzijn van haar kind, vanwege de pedoseksuele geaardheid van vader. Naar aanleiding van de verklaringen van haar kind heeft zij aangifte gedaan bij de politie (afdeling Zeden). Volgens appellante hebben de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad) en het Openbaar Ministerie onrechtmatig jegens haar gehandeld, omdat haar zorgen onvoldoende serieus werden genomen. Het hof geeft appellante deels gelijk, nu de Raad meer had kunnen doen om de situatie van de vader te onderzoeken. Het hof beslist dat de Staat onrechtmatig heeft gehandeld jegens appellante en veroordeelt hem tot vergoeding van materiële en immateriële schade.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 09-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1725

Zaaknummer: 200.187.448/01

Rechters: G.B.C.M. van Beek en A.N. van de Beek

Advocaten: M.Ch. Kaaks, A.Th.M. ten Broeke en M.F.G.H. Beckers

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Kampense verkrachtingszaak

Strafrecht. Kampense verkrachtingszaak. Een 33-jarige Soedanese man is door de Rechtbank Overijssel veroordeeld tot twaalf jaar cel voor poging doodslag en verkrachting van een 17-jarige vrouw. Toewijzing volledige vordering benadeelde partij, ondanks bestaan eerdere psychiatrische klachten.

Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 76.383,76, waarvan € 50.000 voor immateriële schade en € 26.383,76 voor verschillende materiële schadeposten (o.a. opgelopen studievertraging, mantelzorguren moeder en verlies verdienvermogen). Volledige toewijzing van dit bedrag door de rechtbank. Het beroep van de verdediging op predispositie van het slachtoffer, hieruit bestaande dat zij reeds voor het delict onder behandeling stond van een psychiater, wordt verworpen.

Mogelijkerwijze heeft haar predispositie ervoor gezorgd dat zij de gevolgen langer of in heftiger mate ondervindt dan een ander, maar dat neemt niet weg dat het bewezenverklaarde de schade direct heeft veroorzaakt.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 04-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:1909

Zaaknummer: 08/950566-16 (P)

Rechters: F. van der Maden, V.P.K. van Rosmalen en M.P. Nan

Advocaten: L.J.H.M. Achten

Wetsartikelen: 45 Sr, 287 Sr en 288 Sr

RECHTSPRAAK

Rīgas satiksme

Rijkspolitie (Letland) is niet verplicht om persoonsgegevens te verstrekken omtrent de schadeveroorzaker indien deze gegevens noodzakelijk zijn om een civielrechtelijke procedure in te stellen. De richtlijnbevestiging verzet zich evenwel niet tegen de mededeling van de persoonsgegevens op basis van nationaal recht.

In december 2012 vond in Riga een verkeersongeval plaats. Een passagier op de achterbank van een geparkeerde taxi opende de deur van de taxi, toen een trolleybus van Rīgas satiksme langsreed. Deze trolleybus werd geraakt en liep schade op. Er is een administratieve procedure gestart wegens een administratieve overtreding en er is vastgesteld dat een administratieve overtreding is begaan. Rīgas satiksme heeft aanvankelijk schadevergoeding gevorderd van de verzekeringsmaatschappij die de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar of rechtmatige gebruiker van de betrokken taxi dekte. De verzekeringsmaatschappij heeft niet uitgekeerd, omdat de schade was veroorzaakt door het gedrag van de passagier en niet door het gedrag van de chauffeur. Vervolgens heeft Rīgas zich tot de rijkspolitie gewend met het verzoek om mededeling van gegevens van de passagier, toezending van een afschrift van de verklaringen van de taxichauffeur en de passagier, de voornaam, het identificatienummer en het adres van de passagier. Rīgas satiksme heeft aangegeven dat de informatie slechts zou worden gebruikt voor de civiele procedure. De rijkspolitie heeft het verzoek slechts gedeeltelijk gehonoreerd door de naam en voornaam van de passagier mede te delen.

Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) is een prejudiciële vraag gesteld omtrent de uitleg van artikel 7 onder f Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. In dit artikel is vastgelegd dat de lidstaten bepalen dat de verwerking van persoonsgegevens slechts mag geschieden in de genoemde situaties. Onder sub f is opgenomen dat de verwerking van persoonsgegevens mag geschieden indien de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de derde(n) aan wie de gegevens worden verstrekt, mits

het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene die aanspraak maakt op bescherming uit hoofde van artikel 1 lid 1 Richtlijn 95/46/EG, niet prevaleren. In het Letse recht is deze bepaling geïmplementeerd. De vraag aan het Hof was of deze bepaling zo dient te worden uitgelegd dat de rijkspolitie de gevraagde persoonsgegevens had moeten verstrekken die noodzakelijk zijn om een civielrechtelijke procedure in te stellen. Deze vraag is door het Hof ontkennend beantwoord. Het Hof heeft overwogen dat het artikel voorziet in een bevoegdheid om gegevens te verwerken en dat dus geen sprake is van een verplichting. Artikel 7 onder f verzet zich naar het oordeel van het Hof evenwel niet tegen de mededeling van de persoonsgegevens op basis van nationaal recht.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 04-05-2017

Zaaknummer: C-13/16

RECHTSPRAAK

Advocatenkantoor nam gegevens over uit de Staatscourant voor cliëntenwerving in het kader van de WSNP. Rechtbank oordeelt dat dit verwerking persoonsgegevens is en onrechtmatig is en wijst immateriële schadevergoeding toe aan verzoekster.

Verzoekster is op 18 juni 2013 toegelaten tot de WSNP en zij ontvangt enige tijd daarna een brief van een advocatenkantoor met daarin een aanbod tot rechtsbijstand. Verzoekster is van mening dat dit verwerking van persoonsgegevens betreft en dit onrechtmatig is jegens haar. Zij vordert een immateriële schadevergoeding. Volgens de rechtbank heeft het advocatenkantoor geen gerechtvaardigd belang bij de verwerking van de persoonsgegevens en moet de verwerking daarom worden aangemerkt als onrechtmatig. De rechtbank wijst een immateriële schadevergoeding van € 100 toe.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 03-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:1700

Zaaknummer: C/18/170676 / HA RK 16-269

Rechters: M.A.B. Faber-Siermann

Advocaten: J.M. Moolhuizen en J.M. Tason Avila

Wetsartikelen: 6:162 BW, 8 Wbp, 40 Wbp, 45 Wbp en 46 Wbp

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek om voorlopig deskundigenonderzoek wegens strijd met goede procesorde.

In eerste aanleg is door de rechtbank uitvoerig gemotiveerd waarom niet kan worden toegekomen tot het toewijzen van deskundigen. Door nu in hoger beroep een verzoekschrift in te dienen voor een voorlopig deskundigenbericht, wordt het oordeel van de rechtbank omzeild. Verder is gesteld noch gebleken dat de deskundigenonderzoeken slechts op zeer korte termijn kunnen plaatsvinden en zou een toewijzing van het verzoek een beslissing van het hof in de appèlprocedure kunnen doorkruisen. Het hof acht het verzoek om deze redenen in strijd met de goede procesorde.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 02-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:3708

Zaaknummer: 200.204.151/01

Rechters: H. de Hek, D.H. de Witte en O.E. Mulder

Advocaten: J.B.M. Holtkamp en W.A.M. Rupert

RECHTSPRAAK

Eindarrest inzake aansprakelijkheid van appellant voor het veroorzaken van een lek in een mestbassin tijdens het uitvoeren van mixwerkzaamheden. Overwegingen over verschil causaliteitsverweer en beroep op schadebeperkingsplicht en bewijsrechtelijke consequenties daarvan.

Verzoek door appellant aan het hof om terug te komen op eerdere eindbeslissingen afgewezen. Het hof zet uiteen wat in de onderhavige zaak de betekenis is van het onderscheid tussen een causaliteitsverweer en een verweer op grond van eigen schuld (schadebeperkingsplicht) en wijst in het bijzonder op de bewijsrechtelijke consequenties van dit onderscheid. De omvang van de schade was in de procedure tot dusver onvoldoende door geïntimeerde onderbouwd. Het hof oordeelt dat geïntimeerde in de thans (nogmaals) gegeven kans op onderbouwing slechts ten dele is geslaagd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 02-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:3719

Zaaknummer: 200.158.900/01

Rechters: G. van Rijssen, R.E. Weening en O.E. Mulder

Advocaten: M.R. Gans en L.F. Waalkes

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op echtgenote. Benadeelde partij krijgt shockschade en materiële schadeposten vergoed. Vordering tot vergoeding affectieschade wordt afgewezen.

Verdachte wordt veroordeeld voor doodslag op zijn echtgenote door wurging. De moeder van het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert een bedrag van € 36.904,08 aan schadevergoeding, bestaande uit verschillende materiële (reis- en verblijfkosten en kosten lijkbezorging) en immateriële posten (shock- en affectieschade). De rechtbank toetst aan de vereisten van het *Taxibus*-arrest voor wat betreft de shockschade. 'Gebleken is dat de benadeelde partij, zijnde de moeder van het slachtoffer, telefonisch van de dood van haar dochter op de hoogte is gesteld en enkele dagen na het bewezen verklaarde feit naar Nederland is gekomen om het stoffelijk overschot van haar dochter te identificeren. Blijkens de toelichting op de gevorderde immateriële schade en de bijgevoegde stukken heeft deze confrontatie geleid tot ernstige psychische gevolgen bij de benadeelde partij, in de vorm van een medisch vastgesteld psychiatrisch ziektebeeld te weten een posttraumatische stressstoornis. Voorts blijkt daaruit dat de benadeelde partij hiervoor al geruime tijd in behandeling is, welke behandeling naar verwachting niet binnen afzienbare tijd zal zijn afgerond.' Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat het bedrag aan shockschade volledig toewijsbaar is. De materiële posten worden deels toegewezen. Het bedrag aan affectieschade wordt in zijn geheel afgewezen, nu affectieschade op grond van de huidige wetgeving niet voor vergoeding in aanmerking komt. De benadeelde partij krijgt in totaal een bedrag van € 14.386,97 aan schadevergoeding toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 26-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:3408

Zaaknummer: 15/800214-16

Rechters: H.A. Stalenhoeft, A. Warmerdam en K.G. Witteman

Advocaten: M.A. Muntjewerf

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling van twee personen (bijten in hand en arm, en harde klap tegen het hoofd). Toewijzing immateriële schadevergoeding van € 500 respectievelijk € 200. Het eigenschuldverweer (culpa in causa) dat ten aanzien van de vordering van slachtoffer 1 werd opgeworpen, is verworpen. Volgens de rechtbank is de benadeelde partij door het handelen van verdachte in de betreffende situatie gebracht.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:1475

Zaaknummer: 18/930000-17

Rechters: M.A.A. van Capelle, E. Läkamp en J.N.M. Blom

Advocaten: M.G. Doornbos

Wetsartikelen: 300 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling. Vermeerdering van immateriële schadevergoeding met 10% door benadeelde partij in eerste aanleg wordt door het hof niet-ontvankelijk verklaard vanwege onvoldoende onderbouwing. Oorspronkelijk bedrag van € 3.942,89 wordt volledig toegewezen.

Het slachtoffer heeft letsel opgelopen door slaan op het hoofd met een bierflesje. De dader wordt veroordeeld voor poging tot zware mishandeling. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 3.942,89 bestaande uit € 2.500 immateriële schadevergoeding en € 1.442,89 materiële schadevergoeding. De raadsman van de benadeelde partij heeft ter zitting in eerste aanleg het bedrag aan immateriële schadevergoeding met 10% verhoogd, vanwege de daarover in de literatuur gevoerde discussie. Het bedrag aan materiële schadevergoeding is in eerste aanleg verhoogd met € 23,40 voor reiskosten. De benadeelde partij wordt niet-ontvankelijk verklaard voor beide verhogingen van de oorspronkelijke vordering nu deze schade onvoldoende is onderbouwd. Het hof wijst de oorspronkelijke vordering van € 3.942,89 geheel toe.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1511

Zaaknummer: 23-002343-16

Rechters: C.N. Dalebout, M.M.H.P. Houben en M.R. Cox

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van 87-jarige man voor ontuchtige handelingen met 10-jarig meisje. Benadeelde partij vordert € 508,96 aan materiële en immateriële schadevergoeding. Volgens verdediging is geen sprake van een grond voor toewijzing immateriële schadevergoeding. Rechtbank gaat voorbij aan dit verweer en wijst het gehele bedrag toe.

Benadeelde partij heeft zich gevoegd in het strafproces en vordert € 508,96 aan schadevergoeding. De verdediging stelt dat 'een enkele aantasting of schrik onvoldoende is voor toekenning van immateriële schade'. De rechtbank constateert dat benadeelde zelf de gevolgen van het delict heeft omschreven in de vordering en dat de hoogte van het gevorderde bedrag daarmee voldoende aannemelijk is geworden en voor toewijzing vatbaar is. Het gehele bedrag wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:1547

Zaaknummer: 18/730277-16

Rechters: J. Teertstra, A.H.M. Döle en E.P. van Sloten

Advocaten: R.P. Snorn

Wetsartikelen: 247 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor brute en gewelddadige woningoverval. Toewijzing immateriële schadevergoeding van € 4.500 respectievelijk € 3.000.

Twee slachtoffers vorderen schadevergoeding, waaronder voor immateriële schade. Toewijzing aan slachtoffer 1: € 4.500 immateriële schadevergoeding en aan slachtoffer 2: € 3.000, met de overweging dat aan de vereisten van artikel 6:106 BW is voldaan. Het vonnis vermeldt in overweging 7 nog dat uit de slachtofferverklaring is gebleken hoe beangstigend de gebeurtenis voor de slachtoffers is geweest en neemt in aanmerking dat de overval niet alleen gewelddadig was, maar ook plaatsvond in hun woning en dat slachtoffer 1 EMDR-therapie heeft gevolgd. 'Woningovervallen zijn ernstige feiten die niet alleen diep in[g]rijpen in de persoonlijke levenssfeer van de slachtoffers, maar ook daar buiten in hoge mate bijdragen aan de gevoelens van onrust en onveiligheid in de samenleving.'

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:2354

Zaaknummer: 05/720184-16

Rechters: M.F. Gielissen, E.M. Vermeulen en T. Bertens

Advocaten: S.R. van Laar

Wetsartikelen: 45 Sr, 47 Sr en 288 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor openlijke geweldpleging, bestaande uit het met kracht trappen/schoppen/slaan/stompen/duwen tegen het gezicht/hoofd van het slachtoffer, alsmede voor verzet bij aanhouding. Het slachtoffer van de mishandeling krijgt € 5.200 toegewezen ter vergoeding van immateriële schade. De verbalisant wordt niet-ontvankelijk verklaard in zijn vordering, nu het dossier de mogelijkheid openlaat dat diens schade door anderen dan verdachte is toegebracht.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 24-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:1738

Zaaknummer: 08.730561-16 (P)

Rechters: M. van Bruggen, A. Smedes en K. van Leeuwen

Advocaten: A.R. Maarsingh

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling met voorbedachten rade (inspuiten met insuline). Toewijzing immateriële schadevergoeding wegens inbreuk op lichamelijke integriteit.

De verdachte heeft haar echtgenoot in zijn slaap zes eenheden insuline ingespoten. Het slachtoffer heeft schadevergoeding gevorderd voor immateriële schade (€ 20.000) en kosten aan rechtsbijstand (€ 1.210). De kosten voor rechtsbijstand worden integraal toegewezen. De rechtbank schat de immateriële schade op dit moment op € 5.000, waarbij de rechtbank overweegt dat het inspuiten van insuline een inbreuk op de lichamelijke integriteit vormt. De rechtbank neemt verder in aanmerking dat het slachtoffer in het ziekenhuis heeft gelegen en lange tijd in onzekerheid verkeerde over de reden van zijn lage bloedsuikerspiegel.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 20-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:1706

Zaaknummer: 08/710031-15 (P)

Rechters: F. van der Maden, J.H.W.R. Orriëns-Schipper en M. van Bruggen

Advocaten: J. de Ruiter

RECHTSPRAAK

Uitzendkracht loopt letselschade op door vallende wand. Vordering in kort geding tot betaling van schadevergoeding voor onder meer schouder- en enkelletsel. De vordering wordt door de kantonrechter afgewezen, nu onvoldoende is vast komen te staan dat de werkgever aansprakelijk is.

Uitzendkracht loopt ernstig letsel op als bij het verplaatsen van een losse wand een wanddeel (339 kg) op hem valt. Hij stelt de materiële werkgever aansprakelijk. De kantonrechter oordeelt dat, gezien de diverse getuigenverklaringen, het geenszins uitgesloten is dat de werkgever er in een bodemprocedure in zal slagen aan te tonen dat de werknemer door of namens de werkgever de werkinstructie heeft gehad dat hij niet alleen aan de wanden mocht werken en dat werknemer ook in dit specifieke geval nog de instructie heeft gekregen niet alleen met de onderhavige wand aan de gang te gaan. Het gevorderde bedrag doorstaat de toets voor geldvorderingen in kort geding niet.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 20-04-2017

Zaaknummer: C/01/318536 / KG ZA 17-146

RECHTSPRAAK

werkgeefster/X c.s.

Drie (strafrechtelijk veroordeelde) daders, die werknemer tijdens het uitgaan letsel toebrachten met arbeidsongeschiktheid wegens ziekte tot gevolg, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor dientengevolge door werkgeefster geleden loon- en re-integratieschade.

Feiten Werknemer is vanaf 4 april 2014 op grond van een arbeidsovereenkomst voor de duur van een jaar als haarstylist in dienst van werkgeefster. Op 29 november 2014 is tijdens een stapavond, voor de deur van een café in Tilburg, door mishandeling letsel toegebracht aan werknemer, onder meer bestaande uit fractures aan zijn rechterhand. Drie personen zijn wegens het ‘openlijk in vereniging geweld plegen tegen personen’ door de rechtbank te Breda veroordeeld tot taakstraffen dan wel tot betaling van een geldboete. Werknemer heeft zich op 29 november 2014 ziek gemeld. Werkgeefster vordert een verklaring voor recht dat de drie daders aansprakelijk zijn voor de door haar geleden schade, alsmede hoofdelijke veroordeling om aan haar een vergoeding te betalen, strekkende tot vergoeding van onder meer loonschade en re-integratieschade. *Oordeel* Loonschade Werkgeefster baseert haar vordering tot vergoeding van het door haar aan werknemer uitbetaalde (netto)loon op artikel 6:107a lid 2 BW. Daarin is bepaald dat een werkgever, die krachtens artikel 7:629 lid 1 BW of krachtens (collectieve) arbeidsovereenkomst verplicht is om het loon door te betalen van een werknemer die arbeidsongeschikt is als gevolg van een gebeurtenis waarvoor een ander aansprakelijk is, jegens die ander recht heeft op schadevergoeding. De vraag is of de arbeidsongeschiktheid van werknemer het gevolg is van een gebeurtenis waarvoor de drie daders aansprakelijk zijn. Hoewel zij dit alle drie betwisten komt de kantonrechter tot een ander oordeel. In rechte is in voldoende mate komen vast te staan dat de door een van de daders geïnitieerde geweldsorgie, waar de andere twee daders zich vrijwel onmiddellijk bij hebben aangesloten, heeft geleid tot zodanig letsel bij werknemer dat die als gevolg daarvan arbeidsongeschikt is geraakt. Het handelen van de daders was onrechtmatig tegenover werknemer. De daders zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de daaruit voortgevloede schade. De door werkgeefster gevorderde verklaring voor recht wordt dan ook uitgesproken. De schadevergoedingsplicht op grond van artikel 6:107a lid 2 BW bestaat in beginsel uit het nettoloon dat werkgeefster over de maanden

december 2014 tot en met maart 2015 aan werknemer heeft betaald. Daarop strekt in mindering het loon over de uren waarin werknemer in het kader van zijn re-integratie werkzaamheden heeft verricht. De kantonrechter komt op een toe te wijze bedrag aan loonschade van € 4832,39 uit. *Re-integratieschade* Overeenkomstig artikel 6:107a lid 3 BW zijn de drie daders verplicht om de door werkgeefster gemaakte redelijke kosten ter nakoming van haar in artikel 7:658a BW bedoelde verplichtingen inzake de re-integratie van een arbeidsongeschikte werknemer te vergoeden. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft werkgeefster genoegzaam aangetoond dat door haar voor zo veel mogelijk aan de betreffende verplichtingen is voldaan. De daarmee gemoeide kosten komen alleszins redelijk voor. Niet valt in te zien dat het hier gaat om werkzaamheden die behoren tot de gewone bedrijfsvoering van werkgeefster, temeer nu deze kosten niet het gevolg zijn van gebeurtenissen waarop zij als werkgever invloed heeft gehad. *Conclusie* De verklaring voor recht dat de drie daders hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de door werkgeefster geleden schade wordt uitgesproken. Als schadevergoeding wijst de kantonrechter een bedrag van (€ 4832,39 + € 142,80 =) € 4975,19 toe.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:2605

Zaaknummer: 5199131 CV EXPL 16-5149

Rechters: J.L. Sierkstra

Advocaten: S.J.A. Jansen, E.M.A. Leijser, I.A.C. Cools en T.C.P.M. van Boekel

Wetsartikelen: 6:107a BW, 6:166 BW, 7:629 BW en 7:658a BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens mishandeling en het bezit van drugs en wapens. Vordering benadeelde partij: € 1.310,05 voor beveiligingsmaatregelen (o.a. plaatsing camera's) en € 1.000 voor immateriële schade. De rechtbank wijst de vordering integraal toe.

Ter zake de immateriële schade overweegt de rechtbank dat lichamelijk letsel is veroorzaakt door een vuistslag in het gezicht, onder andere leidend tot een litteken op de kin. Ook de kosten voor de aanschaf van het beveiligingssysteem kwalificeert de rechtbank als rechtstreekse schade, nu het slachtoffer in eerste instantie niet wist of het ging om een mislukte overval of 'slechts' om een mishandeling en evenmin of hij nog meer kon verwachten.

Opmerking redactie: de toewijzing van de kosten voor het beveiligingssysteem valt op, nu dergelijke schadeposten veelal worden afgewezen op grond van het ontbreken van het vereiste rechtstreekse verband (vgl. bijv. PS 2016-0467 en PS 2017-0300).

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 18-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:1729

Zaaknummer: 08.963515-16 (P)

Rechters: B.T.C. Jordaans, J.H.W.R. Orriëns-Schipper en W. Foppen

Advocaten: K.B.H. Welvaart

RECHTSPRAAK

Deels afwijzing vordering in kort geding tot vergoeding van schade (€ 10.000) opgelopen door bedrijfsongeval.

Werknemer is tijdens zijn werkzaamheden van een ladder gevallen en heeft daarbij voetletsel opgelopen. Hij vordert in kort geding een voorschot op de schadevergoeding. Werknemer heeft eerder letsel aan zijn voet verzwegen, maar dit is uiteindelijk wel aan het licht gekomen. De verzekeraar stelt zich op het standpunt dat reeds een teveel aan voorschot is uitbetaald. De kantonrechter oordeelt dat het niet gerechtvaardigd is dat de verzekeraar de bevoorschotting stopt in afwachting van aanvullende orthopedische expertise. De kantonrechter wijst een voorschot ten bedrage van € 4.000 toe.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 14-04-2017

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Werkneemster valt van de trap, terwijl zij een bureaustoel naar boven sjouwt. Zij heeft posttraumatische dystrofie (crps) ontwikkeld en is volledig arbeidsongeschikt geraakt. Werkneemster heeft voldaan aan haar stelplicht als bedoeld in artikel 7:658 BW.

Werkgeefster is aansprakelijk voor de schade, nu zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Niet is gebleken dat zij voldoende duidelijke instructies heeft gegeven en er is geen sprake van een huis-tuin-en-keukenongeval.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:1759

Zaaknummer: 5346388 \ EJ VERZ 16-363 (H.K.)

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: E.F. Klungers en A.A.M. Zeeman

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeraar schendt schadebeperkingsplicht door niet-tijdige bevoorschotting waardoor huis van benadeelde moet worden gesloopt.

Benadeelde heeft door ongeval schade opgelopen en is daarna, waarschijnlijk onder invloed van medicijnen die benadeelde in verband met de gevolgen van het ongeval gebruikte, van de trap gevallen. Benadeelde is volledig arbeidsongeschikt geraakt en vordert schadevergoeding voor verlies van zelfwerkzaamheid voor onderhoud woning 1 en restschuld na verkoop woning 2. Daarbij voert benadeelde aan dat de gemeente waarin woning 2 ligt, heeft aangegeven dat er noodzakelijk onderhoud moet worden gepleegd en als dit niet gebeurt, zal worden overgegaan tot sloop van de woning. Door klachten en beperkingen is benadeelde niet toegekomen aan het verrichten van deze noodzakelijke werkzaamheden. Uiteindelijk heeft de gemeente de woning laten slopen. Volgens benadeelde had de verzekeraar deze schade kunnen en moeten beperken door tijdig een voorschot te verstrekken. De voorzieningenrechter oordeelt dat het stilzitten van de verzekeraar meebrengt dat zij medeverantwoordelijk is voor de omstandigheid dat de kosten van schadebeperking hoger waren. In casu is sprake van een schending van de schadebeperkingsplicht. De vordering van benadeelde, bestaande uit de volledige restschuld van het huis en de kosten voor verbouwing van woning 1, worden volledig toegewezen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 29-02-2016

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling en vernieling. Het slachtoffer heeft een vordering ingediend ter hoogte van € 14.937,43 bestaande uit € 2.937,43 materiële schade en € 12.000 immateriële schade. De rechtbank heeft € 500 materiële schade toegewezen, onder afwijzing van de gevorderde omzetschade, vervoerskosten en kosten van de monteur wegens onvoldoende onderbouwing. Voorts toewijzing van € 7.000 voor immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:1984

Zaaknummer: 16/660611-16; 02-688173-14 (TUL) (P)

Rechters: S.B. Smit-Colenbrander, G. Perrick en E.H.M. Druijf

Advocaten: M. Hoevers

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor diefstal met geweld tijdens een gewapende overval op een beveiligingsbedrijf. Het slachtoffer, dat kampt met PTSS-klachten, vordert vergoeding van een T-shirt (€ 150) en het eigen risico van de diefstalverzekering (€ 250), alsmede € 5.500 voor immateriële schade. De rechtbank wijst het eigen risico geheel toe, schat de waarde van het T-shirt op € 50 en bepaalt de immateriële schade op € 3.000.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 28-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:3122

Zaaknummer: 15/871954-16

Rechters: P.H.B. Littooy, F.G. Hijink en H.E. van Harten

Advocaten: S.J. van Galen

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling ten gevolge waarvan het slachtoffer een gebroken arm opliep. Het slachtoffer heeft € 2.508,29 schadevergoeding gevorderd, waarvan € 1.008,29 in eerste aanleg is toegewezen.

Het hof wijst € 8,29 aan materiële schade toe, maar verklaart het slachtoffer niet-ontvankelijk in de vordering tot vergoeding van immateriële schade. Het hof overweegt daartoe dat onderbouwing door middel van een nadere deskundigenverklaring ontbreekt en dat daarom de behandeling van dit deel van de vordering een onevenredige belasting oplevert.

Opmerking redactie: deze niet-ontvankelijkverklaring valt op, nu – gelet op de gebroken arm – in ieder geval aan het in artikel 6:106 BW vermelde vereiste van lichamelijk letsel is voldaan (vgl. in dat verband HR 29 juni 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW1519).

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1106

Zaaknummer: 22-004539-16

Rechters: N. Schaar, S. Verheijen en E.P.J. Myjer

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor wederspanningheid met enig lichamelijk letsel en eenvoudige belediging van een ambtenaar. Verdachte heeft zich verzet tegen aanhouding door medewerkers van de Nederlandse Spoorwegen (NS). Deze NS-medewerkers hebben zich als benadeelde partij gevoegd en krijgen ieder € 300 toegewezen ter vergoeding van immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 26-09-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:7660

Zaaknummer: 16.652146.15, 16.180449.13 (TUL) en 16.004860.14 (TUL) (P)

Rechters: M.J.A.L. Beljaars, K.G. van de Streek en P.K. der Oosterling-van Maarel

Advocaten: A. Taner